

Пацієнт із гастритом/виразкою шлунка та болем у суглобах

Гастрит і виразку шлунка чи дванадцятипалої кишки досить часто виявляють у пацієнтів з остеоартрозом. За даними дослідження, проведеного у Великобританії, у пацієнтів з остеоартрозом виявлено підвищення частоти гастриту майже в 2 рази (Kadam U.T. et al., 2004). Також доведено збільшення частоти гастропатії при застосуванні нестероїдних протизапальних препаратів (НПЗП) у осіб похилого віку. Застосування НПЗП у пацієнтів із запальними захворюваннями суміг побудувати найчастіше пов'язане з ускладненнями з боку шлунково-кишкового тракту (ШКТ): НПЗП-гастро- та енте-ропатією, диспепсією (Chichasova N.V., 2015).

У пацієнтів літнього віку з ревматоїдним артритом та виразкою шлунка чи дванадцятиталої кишki в анамнезі застосування НПЗП може стати великою проблемою у зв'язку з ризиком побічних реакцій. Але не призначити НПЗП цим пацієнтам не можна. Найкраще, що можна зробити в цій ситуації, — призначити препарат із мінімальним ризиком для ШКТ. Можливим вибором є мелоксикам (Моваліс[®]), який демонструє хорошу переносимість у пацієнтів із супутніми хворобами шлунка та кишечнику.

Проведено дослідження застосування та переносимості мелоксикаму за участю 13 307 пацієнтів та 2155 лікарів (Zeidler H et al., 2002), в якому ¾ пацієнтів отримували лікування в дозі 7,5 мг/добу та ¼ — 15 мг/добу протягом 1–3 міс. У дослідженні брали участь пацієнти з остеоартрозом, ревматоїдним артритом, анкілозивним спондилітром та іншими ревматичними захворюваннями, причому 12,1% з них мали супутні захворювання ШКТ (перфорацію, виразку чи кровотечу в анамнезі), 24% — мінімум одне серцеве захворювання, 26% отримували супутню антигіпертензивну терапію, 9,4% — ацетилсаліцилову кислоту для профілактики кардіоваскулярних захворювань, 9% — глюкокортикоїди. Оцінки ефективності проводилися за допомогою опитувальника якості життя і функціональної активності. Загальна переносимість терапії оцінена як хороша і дуже хороша у 94% пацієнтів. Побічні реакції (ускладнення з боку ШКТ, запаморочення, головний біль, перфорація, утворення виразки, кровотеча, ураження нирок алергічні реакції тощо) на фоні лікування препаратом виявлені лише у 1% пацієнтів.

Таким чином, мелоксикам (Моваліс®) — оптимальний вибір терапії у пацієнтів із супутніми захворюваннями ШКТ.

Список використаної літератури

Chichasova N.V. (2015) Therapy for locomotor apparatus diseases: efficiency and safety. Mod. Rheumatol. J., 9(2): 83–90.

Kadam U.T., Jordan K., Croft P.R. (2004) Clinical comorbidity in patients with osteoarthritis: a case-control study of general practice consulters in England and Wales. *Ann. Rheum. Dis.*, 63(4): 408-414.

Zeidler H, Kaltwasser J.P., Leonard J.P. et al. (2002) Prescription and tolerability of meloxicam in day-to-day practice: postmarketing observational cohort study of 13,307 patients in Germany. *J. Clin. Rheumatol.*, 8(6): 305-315.

ТЕСТОВІ ЗАПИТАННЯ

(один або декілька правильних варіантів відповідей на кожне запитання)

1. Наскільки у пацієнтів з остеоартрозом підвищена частота розвитку гастриту?

- у 2 рази
 - у 5 разів
 - у 10 разів

2. Застосування НПЗП у пацієнтів із запальними захворюваннями суглобів найчастіше пов'язане з ускладненнями з боку:

- серцево-судинної системи
 - гепатобіліарної системи
 - ШКТ
 - нирок

3. Лікування мелоксикамом пацієнтів із ревматичними захворюваннями характеризується:

- високою ефективністю
 - хорошою/дуже хорошою загальною переносимістю
 - поганою загальною переносимістю
 - низьким ризиком побічних реакцій
 - високим ризиком побічних реакцій

